

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/65/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201343
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201343.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľky: I. S. I., bytom K. XX, H., zastúpenej JUDr. Petrom Mehešom, Gallayova 13, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8, 813 63 Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd/182/2014-41 zo dňa 16. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd/182/2014-41 zo dňa 16. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14.07.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení platnom pre prejednávajú právnu vec (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 18.06.2014 v sume 305,80 eur mesačne. Rozhodla tak s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava bola navrhovateľka uznaná za invalidnú, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky je 70%.

Navrhovateľka na základe opravného prostriedku zo dňa 12.8.2014 podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) žiadala preskúmať toto rozhodnutie a uviedla, že nakoľko v rozhodnom období kalendárnych rokov 1984 až 2013 odporkyňa nemohla hodnotiť menej kalendárnych rokov so zárobkami na zistenie priemerného osobného mzdového bodu, na jeho zistenie bol započítaný aj kalendárny rok 1986, kedy po ukončení základnej školy od 1. septembra začala študovať na strednej škole a kalendárny rok 1993, kedy po

krátkom prerušení začala študovať iný odbor na vysokej škole, pričom nešlo o ucelené kalendárne roky a napriek dosadeniu týchto dvoch kalendárnych rokov do rozhodného obdobia sa jej priemerný osobný mzdový bod vypočítal z nižšieho počtu kalendárnych rokov ako zákonom stanovených 22 kalendárnych rokov. Za kalendárne roky 1986 a 1993 jej bola hodnotená alikvotná časť zákonom stanoveného mzdového bodu 0,3, čo znížilo výšku priemerného mesačného osobného mzdového bodu.

Poukázala ďalej na to, že dátum vzniku invalidity si nemohla vybrať tak, aby jej mohol byť invalidný dôchodok vypočítaný z priemerného osobného mzdového bodu vypočítaného z 22 kalendárnych rokov so zárobkami v rozhodujúcom období a namietala, že napriek tomu, že na účely dôchodkového poistenia získala obdobie štúdia v kalendárnych rokoch 1986 a 1993, t.j. za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“), nebol jej v tomto období započítaný ani fiktívny zárobok z dôvodu, že počas štúdia nezískala žiaden zárobok, hoci zák. č. 100/1988 Zb. to umožňoval. Z týchto dôvodov považovala výpočet invalidného dôchodku za nesprávny, nakoľko podľa jej názoru mali byť kalendárne roky 1986 a 1993 z rozhodujúceho obdobia vylúčené, resp. minimálne v týchto kalendárnych rokoch mali byť dosadené fiktívne zárobky počas doby štúdia.

Taktiež namietala kalendárny rok 2013 na výpočet priemerného osobného mzdového bodu, nakoľko v tomto roku bola od 19.06.2013 do konca roka 2013 práceneschopná, poberala nemocenské, pričom jej nebola započítaná alikvotná časť osobného mzdového bodu 0,3 za toto obdobie pre výpočet priemerného osobného mzdového bodu.

Krajský súd v konaní podľa § 250l a nasl. O.s.p., prejednal opravný prostriedok navrhovateľky a dospel k záveru, že tento nie je dôvodný. Preto preskúmané rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd vychádzal z toho, že navrhovateľka pred vznikom invalidity, t.j. pred 18.06.2014 získala 10 000 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo predstavuje 27 rokov a 145 dní dôchodkového poistenia. Nakoľko v rozhodujúcom období kalendárnych rokov 1984 až 2013 na zistenie priemerného osobného mzdového bodu nezískala aspoň dvadsaťdva kalendárnych rokov a to ani po postupnom rozšírení rozhodujúceho obdobia postupne pred 1.1.1984, priemerný osobný mzdový bod bol stanovený podľa § 63 ods. 7 veta druhá zák. č. 461/2003 Z.z. z nižšieho počtu kalendárnych rokov. Priemerný osobný mzdový bod 0,8680 bol určený ako podiel úhrnu osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia za roky 1986 až 2013 vo výške 16,4311 a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období vyjadreného v rokoch, t.j. 6 910 dní, čo predstavuje 18,9316 rokov dôchodkového poistenia. K priemernému osobnému mzdovému bodu podľa § 63 ods. 4 pís. b) zák. č. 461/2003 Z.z. v hodnote nižšej ako 1,0 bol pripočítaný v roku 2014 18% z rozdielu medzi hodnotou 1,0 a hodnotou priemerného osobného mzdového bodu, čo predstavuje hodnotu priemerného osobného mzdového bodu 0,8918. Výšku invalidného dôchodku navrhovateľky odporkyňa určila v súlade s ust. § 73 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. ako súčin priemerného osobného mzdového bodu 0,8918, 47,0768 rokov obdobia dôchodkového poistenia a pripočítaného obdobia, percentuálneho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70% a aktuálnej dôchodkovej hodnoty 10,2524 eur platnej k 18.06.2014 eur, čo predstavuje sumu invalidného dôchodku 301,30 eur mesačne. Suma starobného dôchodku sa ďalej zvýšila odo dňa jeho priznania o 4,50 eur mesačne na sumu 305,80 eur mesačne.

Navrhovateľka získala náhradnú dobu podľa § 9 zák. č. 100/1988 Zb., bola preukázaná doba štúdia, ktorá sa hodnotí ako zamestnanie v kalendárnom roku 1986 v počte 122 dní, v kalendárnom roku 1993 v počte 283 dní, v kalendárnom roku 1996 v počte 274 dní, v kalendárnom roku 1997 v počte 133 dní, v kalendárnom roku 1998 v počte 17 dní, v kalendárnom roku 1999 v počte 42 dní, v kalendárnom roku 2000 v počte 19 dní, v kalendárnom roku 2001 v počte 9 dní, v kalendárnom roku 2002 v počte 8 dní a v kalendárnom roku 2003 v počte 12 dní, tieto doby trvali len časť kalendárneho roka, a preto osobný mzdový bod bol určený ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu a počtu dní týchto dôb. V roku 1986 pomerná časť osobného mzdového bodu v hodnote 0,3 predstavovala podiel osobného mzdového bodu patriaceho za tieto doby, ktoré trvali celý kalendárny rok a počtu 365 dní kalendárneho roka 1986, t.j. po zaokrúhlení na štyri desatinné miesta nahor 0,0009 a za 122 dní v roku 1986 osobný mzdový bod je 0,1098. V roku 1993 za 283 dní osobný mzdový bod je 0,2547.

Krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľka v roku 1986 ukončila dobu povinnej školskej dochádzky, ktorú nie je možné hodnotiť ako dobu zamestnania. Od 01.09.1986 do 24.05.1990 študovala na SKŠ Bratislava. Táto doba štúdia na strednej škole, ktorá sa hodnotí ako doba zamestnania a ktorá bola získaná podľa predpisov účinných pred 01.01.2004, v kalendárnom roku 1986 netrvala celý kalendárny rok, ale iba 122 dní. V roku 1993 navrhovateľka študovala na Právnickej fakulte Univerzity Komenského od 25.09.1990 do 10.06.1993, kedy bola zo štúdia vylúčená, čo potvrdzuje potvrdenie tejto vysokej školy č. PED/1994 zo dňa 20.01.1994. Od 01.09.1993 do 10.10.1997 študovala na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského. Navrhovateľke bolo v kalendárnom roku 1993 zhodnotené pre dôchodkové účely obdobie štúdia na Právnickej fakulte Univerzity Komenského od 01.01.1993 do 10.06.1993 v počte 161 dní a doba štúdia na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského od 01.09.1993 do 10.10.1993 (nesprávny dátum uvedený zrejme v dôsledku chyby v písaní; správne podľa osobného listu dôchodkového poistenia č.l. 6 do 31.12.1993) v počte 122 dní, t.j. celkove 283 dní, a teda v roku 1993 štúdium navrhovateľky taktiež netrvalo celý rok. V prípade navrhovateľky doba štúdia, ktorá sa hodnotí ako doba zamestnania podľa právnych predpisov účinných pred 01.01.2004 v kalendárnom roku 1986 netrvala celý rok (trvala len od 01.09.1986 do 31.12.1986) a v kalendárnom roku 1993 taktiež netrvala celý rok (trvala od 01.01.1993 do 10.06.1993 a od 01.09.1993 do 31.12.1993), a preto nebolo možné kalendárny rok 1986 a kalendárny rok 1993 vylúčiť z rozhodujúceho obdobia na určenie priemerného osobného mzdového bodu a osobný mzdový bod za tieto kalendárne roky bol stanovený podľa ustanovenia § 255 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z.

K námietke ohľadom započítania fiktívneho zárobku za dobu štúdia za rok 1986 krajský súd konštatoval, že navrhovateľka od 01.09.1986 do 24.05.1990 študovala denne na SKŠ Bratislava, teda nebola v učebnom pomere. Táto doba štúdia bola navrhovateľke hodnotená ako doba zamestnania. Ustanovenie § 60 ods. 1 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 128/1975 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení (ďalej len „vyhláška č. 128/1975 Zb.“) výslovne odkazuje na vyhlášku Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 95/1979 Zb. o odmeňovaní a hmotnom zabezpečení žiakov a učňov pripravujúcich sa na robotnícke povolania v učebných a študijných odboroch, kde v § 1 písm. a) a b) je ustanovené, že táto vyhláška sa vzťahuje na žiakov a učňov stredných odborných učilíšť, odborných učilíšť a učňovských škôl a stredných odborných učilíšť a odborných učilíšť pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a osobitných odborných učilíšť (ďalej len "zariadenia pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť"). Ustanovenie § 52 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení (ďalej len „vyhláška č. 149/1988 Zb.“) výslovne odkazuje na vyhlášku Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 4/1987 Zb. o finančnom a hmotnom zabezpečení žiakov stredných odborných učilíšť, stredných odborných učilíšť pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a osobitných odborných učilíšť, kde v ustanovení § 1 je ustanovené, že táto vyhláška upravuje finančné a hmotné zabezpečenie žiakov stredných odborných učilíšť, stredných odborných učilíšť pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a osobitných odborných učilíšť (ďalej len "učilište"). Z tohto dôvodu nie je možné navrhovateľke započítať fiktívny zárobok za rok 1986, nakoľko tieto ustanovenia cit. právnych predpisov sa vzťahovali iba na žiakov a učňov stredných odborných učilíšť, odborných učilíšť a učňovských škôl a stredných odborných učilíšť a zariadení pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a nie na študentov stredných škôl. V roku 1993 navrhovateľka študovala na vysokej škole (Právnická fakulta UK Bratislava a Pedagogická fakulta UK Bratislava), jednalo sa o dobu štúdia podľa zákona č. 39/1980 Zb. o vysokých školách, avšak navrhovateľka nemala hrubý zárobok. Krajský súd z uvedených dôvodov námietku navrhovateľky ohľadom započítania fiktívneho zárobku za dobu štúdia v roku 1986 ako aj v roku 1993 neakceptoval. V roku 2013 bolo započítané celé obdobie dôchodkového poistenia ako aj stanovený vymeriavací základ za tento kalendárny rok. Krajský súd konštatoval, že náhradné doby, t.j. práceneschopnosť navrhovateľky v roku 2013 od 19.06.2013 do 31.12.2013 sú obdobím dôchodkového poistenia a poukázal na to, že zák. č. 461/2003 Z.z. už náhradné doby nerozlišuje, a preto na námietku navrhovateľky ohľadom výpočtu priemerného osobného mzdového bodu v roku 2013 neprihliadol.

Proti rozsudku krajského soudu, uvedenému ve výroku tohoto rozhodnutí podala navrhovatelka odvolání, v kterém namítala nesprávné vyhodnocení důkazů a nesprávné právní posouzení.

V podaném odvolání argumentovala tím, že protože její byla za roky 1986 a 1993 hodnocená alikvotná část zákonem stanoveného mzdového bodu 0,3, což negativně ovlivnilo výšku průměrného měsáčního mzdového bodu, tieto mali byť z rozhodujúceho obdobia vylúčené. V opačnom prípade žiadala o dosadenie fiktívnych zárobkov počas doby štúdia.

Poukázala na to, že doba poistenia a vymeriavacie základy sa hodnotia podľa predpisov platných v čase, kedy boli získané, pokiaľ neskoršie predpisy nie sú výhodnejšie. Teda v jej prípade mali byť použité pre hodnotenie doby štúdia v tom čase platné predpisy.

Záverom navrhla, aby odvolací súd preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky zo dňa 24.08.2016 uviedla, že dôvody, ktoré táto uviedla v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Najmä poukázala na ustanovenie § 255 ods. 1 a 3 zák. č. 461/2003 Z.z. a vysvetlila výpočet pomernej časti osobného mzdového bodu navrhovateľky za kalendárny rok 1986 tak, že za 122 dní poistenia jej prináleží pomerná časť osobného mzdového bodu 0,1098. Navrhovateľka od 01.09.1986 do 24.05.1990 študovala na SKŠ Bratislava, pričom podľa § 10 ods. 1 písm. d) zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 56/1984 Zb. (ďalej len „zák. č. 121/1975 Zb.“) dobou zamestnania sa rozumela aj doba štúdia od prvého ročníka strednej školy, najskôr však po skončení ôsmich rokov školskej dochádzky.

Fiktívny zárobok 1400 Sk nebolo možné započítať, pretože ustanovenie § 52 vyhlášky č. 149/1988 Zb., na ktorý poukazuje právny zástupca navrhovateľky odkazuje na vyhlášku Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 4/1987 Zb., ktorá sa vzťahuje výslovne na študentov odborných učilíšť a nie na študentov stredných škôl.

Za rok 1993 rovnako priznala pomernú časť osobného mzdového bodu za obdobie od 01.01.1993 do 10.06.1993 a od 01.09.1993 do 31.12.1993, pričom poukázala na jeho výpočet vysvetlený vo vyjadrení zo dňa 12.11.2014.

Vymeriavací základ a obdobie dôchodkového poistenia za rok 2013 boli podľa odporkyne zhodnotené správne pričom aj náhradné doby sú obdobím dôchodkového poistenia, t.j. aj práceneschopnosť navrhovateľky od 19.06.2013 do konca roka 2013, avšak zák. č. 461/2003 Z.z. náhradné doby nerozlišuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského soudu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto postupom podľa § 219 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok potvrdil.

Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. decembra 2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli soudu a na internetovej stránke Najvyššieho soudu Slovenskej republiky www.nsud.sk

najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak. Na hodnotenie náhradnej doby ako obdobia dôchodkového poistenia od 1. augusta 2006 sa nevyžaduje splnenie podmienky získania najmenej jedného roka zamestnania.

Podľa § 255 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. za náhradnú dobu, dobu štúdia a dobu výkonu civilnej služby, ktoré sa hodnotia ako doba zamestnania získané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 a ktoré trvali celý kalendárny rok, patrí osobný mzdový bod vo výške 0,3, 0,6 v prípade materskej dovolenky. Ak sa kryjú tieto doby navzájom, patrí osobný mzdový bod vo výške 0,3, 0,6 v prípade materskej dovolenky len raz. Ak tieto doby trvali len časť kalendárneho roka, osobný mzdový bod sa určí ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu a počtu dní týchto dôb. Pomerná časť osobného mzdového bodu je podiel osobného mzdového bodu patriaceho za tieto doby, ktoré trvali celý kalendárny rok, a počtu dní kalendárneho roka, v ktorom sa tieto doby získali. Pomerná časť osobného mzdového bodu sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 63 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1984, ak tento zákon neustanovuje inak. Z rozhodujúceho obdobia sa vylučujú obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 62 ods. 2 prvej vety alebo § 255 ods. 3 prvej vety, alebo obdobie dôchodkového poistenia, za ktoré nemožno určiť osobný mzdový bod, ak tieto obdobia trvali celý kalendárny rok.

V predmetnej veci navrhovateľka požiadala o priznanie invalidného dôchodku od 18.06.2014. Zdravotný stav a pracovná schopnosť navrhovateľky boli posúdené posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava v posudku zo dňa 30.6.2014 tak, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím u navrhovateľky je schizofrénia, poruchy schizotypové a poruchy s bludmi, ťažké formy (kapitola V., položka 2, písm. b) prílohy č. 4 zák. č. 461/2003 Z.z.), kde mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovil na 60% a pre iné zdravotné postihnutia zvýšil percentuálnu mieru o 10%, t.j. na celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70%.

Na základe vyššie uvedených skutočností odporkyňa preskúmaným rozhodnutím priznať navrhovateľke od 18.06.2014 invalidný dôchodok v sume 305,80 € mesačne.

Pred 18.06.2014 navrhovateľka získala 10 000 dní obdobia dôchodkového poistenia, t.j. 27 rokov a 145 dní, pričom priemerný osobný mzdový bod bol stanovený podľa § 63 ods. 7 veta druhá zák. č. 461/2003 Z.z. z nižšieho počtu kalendárnych rokov. Priemerný osobný mzdový bod 0,8680 bol určený ako podiel úhrnu osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia za roky 1986 až 2013 vo výške 16,4311 a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období vyjadreného v rokoch, t.j. 18,9316 rokov dôchodkového poistenia. Priemerný osobný mzdový bod bol podľa § 63 ods. 4 pís. b) zák. č. 461/2003 Z.z. zvýšený na hodnotu 0,8918. Výšku invalidného dôchodku navrhovateľky odporkyňa určila v súlade s ust. § 73 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. ako súčin priemerného osobného mzdového bodu 0,8918, 47,0768 rokov obdobia dôchodkového poistenia a pripočítaného obdobia, percentuálneho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70% a aktuálnej dôchodkovej hodnoty 10,2524 € platnej k 18.06.2014 a následne bola zvýšená odo dňa jeho priznania o 4,50 eur mesačne na sumu 305,80 eur mesačne.

Navrhovateľka v podanom odvolaní namietala, že nakoľko jej bola za roky 1986 a 1993 hodnotená alikvotná časť zákonom stanoveného mzdového bodu 0,3, čo negatívne ovplyvnilo výšku priemerného mesačného mzdového bodu, tieto mali byť z rozhodujúceho obdobia vylúčené. V opačnom prípade žiadala o dosadenie fiktívnych zárobkov počas doby štúdia.

Podľa osobného listu dôchodkového poistenia ako aj ďalších potvrdení, ktoré tvorili obsah spisového

materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľka v roku 1986 ukončila dobu povinnej školskej dochádzky, ktorú nie je možné hodnotiť ako dobu zamestnania a od 1. septembra do 31. decembra získala dobu štúdia na strednej škole (SKŠ Bratislava), teda v rozsahu 122 dní. Táto doba štúdia na strednej škole, ktorá sa podľa § 10 ods. 1 písm. d) zák. č. 121/1975 Zb. hodnotí ako doba zamestnania a ktorá bola získaná podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, v kalendárnom roku 1986 netrvala celý kalendárny rok. Za toto obdobie bol navrhovateľke započítaný osobný mzdový bod ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu (podiel osobného mzdového bodu patriaceho za tieto doby, ktoré trvali celý kalendárny rok (0,3), a počtu dní kalendárneho roka, v ktorom sa tieto doby získali, pričom pomerná časť osobného mzdového bodu sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor) 0,0009 a 122 dní v roku 1986 čo je 0,1098.

V roku 1993 od 1. januára do 10. júna navrhovateľka získala dobu štúdia na Právnickej fakulte Univerzity Komenského a od 1. septembra do 31. decembra získala dobu štúdia na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského, teda v roku 1993 štúdiom navrhovateľky, ktoré sa podľa § 8 ods. 1 písm. f) zák. č. 100/1988 Zb. (účinného v danom období) v spojení s § 1 a § 24 vyhlášky č. 149/1988 Zb. hodnotilo ako doba zamestnania, taktiež netrvalo celý rok, ale iba 283 dní, pretože bolo prerušené od 11. júna 1993 do 31. augusta 1993. Za tieto obdobia bol osobný mzdový bod určený ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu 0,0009 a 283 dní v roku 1993 čo je 0,2547.

Teda v rokoch 1986 a 1993 navrhovateľka získala dobu štúdia, ktorá netrvala celý kalendárny rok. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. sa táto doba štúdia, ktorá sa v zmysle vyššie uvedených ustanovení právnych predpisov hodnotí ako zamestnanie (získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004), považuje za obdobie dôchodkového poistenia. Hodnotenie tejto doby poistenia nie je možné vylúčiť z rozhodného obdobia, keďže nešlo o náhradnú dobu, dobu štúdia alebo dobu civilnej služby, za ktoré by patril osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety zákona č. 461/2003 Z.z., teda z dôvodu, že netrvali celý kalendárny rok. Preto odvolací súd, nepovažoval námietku navrhovateľky o potrebe vyradenia týchto kalendárnych rokov z rozhodného obdobia za dôvodnú.

Napokon nepovažoval za dôvodnú ani námietku o započítaní fiktívneho zárobku za vyššie uvedené doby štúdia, nakoľko podľa ustanovenia § 255 ods. 3 tretia veta zák. č. 461/2003 Z.z. ak doba štúdia, ktorá sa hodnotí ako doba zamestnania získaná podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 a táto doba trvala len časť kalendárneho roka, osobný mzdový bod sa určí ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu (pomernej časti z hodnoty 0,3) a počtu dní tejto doby.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami navrhovateľky, podľa jeho názoru preskúmané rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom odvolací súd nezistil žiadne pochybenia pri aplikácii právnych noriem na riadne zistený skutkový stav veci. Preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 od. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).